

Tjugoåttonde söndagen under året 2023

Jesus älskar att tala om himmelriket, om Guds rike. Det är därför lite konstigt att vi kristna ganska sällan talar om detta. Kanske det rentav beror på att vi redan lever i detta rike och att det är helt självklart för oss att vara medborgare i Guds rike? Vi har redan nu fått smaka något av himlen här på jorden. Jesus betonar ju att vi är inbjudna till den stora bröllopfesten. Kristus, Brudgummen, firar bröllop med kyrkan, sin brud. Genom vårt dop är vi redan delaktiga av Guds rike. Vi är inbjudna till bröllopsmåltiden, den heliga eukaristin, som ger oss en försmak av den eviga härligheten. Men tar vi det på allvar? Längtar vi efter att få ta emot Jesus som vår och kyrkans Brudgum? Vill vi göra allt för att förbli honom trogna och efterfölja honom? ”Många är bjudna, men få är utvalda” (Matt 22:14).

Hela vårt liv går ut på att bli mer värdiga att bli utvalda, helt inriktade på mötet med Herren, så att vi kan efterfölja honom allt mer intensivt. Vi måste klä oss i bröllopskläder, alltså iklä oss trons, hoppets och kärlekens klädnad. ”Låt din nåd ständigt föregå och följ oss, så att vi alltid är beredda att göra det goda” (kollektbön). Vi får iklä oss Jesu egen godhet och göra det goda han vill utföra genom oss. Vi är så djupt och oupplösligt förenade med Jesus, att vi får iklä oss och dela allt det som är hans. Det är mer han som lever och verkar i oss än vi själva. Att tillhöra Guds rike betyder att vara så infogad i Jesu eget mysterium, att vi får se med hans ögon på Fadern och på allt som finns till. Mer och mer blir vi då likgestaltade med Jesus och låter honom leda och prägla hela vårt liv.

Man talar i kristen tradition om brudmystik. Kristus är Brudgummen som låter sin brud, kyrkan, få dela hans mysterium. Som lemmar i kyrkan blir vi också delaktiga av brudens innerliga förhållande till Brudgummen. Man talar i mystiken om den andliga förmälningen som den högst tänkbara föreningen mellan Jesus Kristus och själen. I vår tid har man lite svårare att förstå och att använda denna brud-terminologi på det religiösa planet. Ändå är det något som har evighetsvärde. Människans djupast tänkbara kärleksförening med Gud kan liknas vid den djupast tänkbara kärleksföreningen mellan brudgum och brud, mellan man och kvinna i äktenskapet. Därför är äktenskapet också ett sakrament, där Kristi kärlek binder ihop maka och make i ett oupplösligt förbund.

Profeten Jesaja ger oss en annan accent av Guds rike och tecknar en underbar vision av Guds gästabud. Gud vill göra alla folk delaktiga av sitt rike. Han inbjuder alla folk i alla tider till ett gästabud, som får sin fulla verklighet i himmelriket, i den eviga härligheten. Det eukaristiska gästabudet, den heliga mässan, är ett sakrament på det vi en gång hoppas få del av: den himmelska bröllopsmåltiden i Guds eviga härlighet. När jag ser hur människor av alla folk och stammar, av alla tungomål och raser samlas till söndagsmässan i våra

församlingar och missioner, får jag en föräning om den härlighet som väntar oss i himmelriket en gång. Det gläder mig och ger mig hopp att få se hur de troende, gamla och unga, rika och fattiga, ja, allt slags människor förenas i tro, hopp och kärlek kring altaret i våra församlingar. Då kan jag bara tacka Gud för hans godhet, för hans gode Ande som förenar oss alla i tillbedjan och lovsång inför Lammets tron redan här och nu. Guds rike är verkligen mitt ibland oss!

”Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft” (Fil 4:13), säger Paulus. I oss själva är vi svaga och oförmögna. Vi känner rädsla och hopplöshet, när vi ser hur våld och terror brer ut sig både här hemma och Israel, Ukraina, Armenien, ja, listan kan göras hur lång som helst. Men när vi tar emot Jesus i eukaristin tillsammans som Guds heliga folk får vi del av Andens obetvingliga kraft, glädje och frid – trots allt. Guds rike kommer ständigt till oss som en nåd och möjlighet som hjälper oss att leva i Guds närhet mitt i en sårad och våldsam värld. Trots vår svaghet och rädsla – eller snarare tack vare detta – kan vi låta oss uppfyllas av Guds nåd och kraft. Ju tommare vi blir på allt vårt eget, desto mer kan vi uppfyllas med Guds rika gåvor, med tro, hopp och kärlek. Då kan vi också bidra till att göra Guds rike närvarande i vår värld. Ett rike av sanning och rättvisa, kärlek och barmhärtighet som kan fördriva ondskans makter. Jesus vill besegra det onda i vår värld och på korset har han sekrat en gång för alla, men vi får förmånen att göra det tydligt, synligt och märkbart mitt i världens mörker och tröstlöshet.

I all ödmjukhet måste vi alltid bekänna vår svaghet och ovärdighet. Men genom Guds nåd blir vi värdiga att få del av det eukaristiska gästabudet här och nu. Det ger oss näring för vår jordiska pilgrimsfärd på vägen till Guds eviga rike. Vi har fått vår tid här på jorden som en oförtjänt gåva för att i Jesu efterföljd göra Guds rike synligt, för att översätta Jesu budskap till handfast godhet, till kärlekens gärningar. Det är den helige Andes stora uppgift att ge oss den inspiration vi behöver för att göra Guds vilja, i den miljö och atmosfär där vi lever. Då blir Guds rike förverkligat redan nu mitt i en fallen värld. Då kan allt vad vi gör, säger och tänker bli ”Gud till pris och ära”.

Vi kan aldrig tacka Gud tillräckligt mycket och ofta för att han inbjudit oss till sitt heliga gästabud. Vi kan aldrig helt förstå vidden och bredden av hans kärlek till oss, men vi kan alltid växa in mer och mer i den och tillgodogöra oss den. Guds kärlek är själva grundlagen i Guds rike. Det fina i kråksången är att vi fattiga och svaga syndare får del av Guds nåd, så att vi kan använda hans kärlek både för att besvara hans kärlek till oss och för att föra den vidare till varje människa vi möter. Då kan konturerna av Guds rike träda fram allt tydligare mitt i vår värld, Terror och våld, skjutningar och korruption skall aldrig få sista ordet. Herren Jesus Kristus är fridens och kärlekens Konung, här och nu och i all evighet.